

พรรณไม้งามรอบอาคารพิพิธภัณฑ์พืชสิรินธร

Bangkok Herbarium (BK)

กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพิพิธภัณฑ์พืช
สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

รายสัปดาห์ที่ 4 ประจำเดือนพฤษภาคม 2561

จามจูรีสีทอง

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Albizia lebeck* (Linn.) Benth.

ชื่อวงศ์ FABACEAE (LEGUMINOSAE-MIMOSOIDEAE)

ชื่อสามัญ Indian Walnut, Siris

ชื่ออื่น กรีด(กระปี่), กะซึก(ภาคกลาง, พิษิตร), กาแซ(สุราษฎร์ธานี), ก้านฮุ้ง(ชัยภูมิ), กาไฟ (สุราษฎร์ธานี), ก้ามปู (ภาคกลาง), แกะระ (สุราษฎร์ธานี), คะโก (ภาคกลาง), คางฮุง (มหาสารคาม, อุตรธานี), จะเร (เขมร-ปราจีนบุรี), จ๊ะขาม (ภาคเหนือ), จามจูรี, จามรี (กรุงเทพฯ), ชุงรูง (ภาคกลาง), ซึก (กรุงเทพฯ), ตู้ด (ตาก), ถ่อนนา (เลย), ทิตา (กะเหรี่ยง-กาญจนบุรี), พญากระบุง (ปราจีนบุรี), พฤกษ์ (ภาคกลาง), มะขามโคก, มะรุมป่า (นครราชสีมา)

ลักษณะพฤกษศาสตร์

ไม้ต้น สูง 10-25 เมตร ใบเป็นใบประกอบแบบขนนก แกนช่อใบยาวถึง 15 เซนติเมตร บริเวณโคนมีต่อมรูปรี ขนาด 3 มิลลิเมตร ออกตรงข้ามกัน ใบรูปขอบขนานแกมสี่เหลี่ยมขนมเปี้ยกปุน กว้าง 1-2.5 เซนติเมตร ยาว 1.5-4 เซนติเมตร ดอกสีเขี้ยวอ่อนปนเหลือง ออกเป็นช่อตามซอกใบใกล้ปลายยอด ดอกรวมกันเป็นกลุ่ม ขนาด 4 เซนติเมตร ก้านชูยาว 10 เซนติเมตร กลีบดอกเชื่อมกันเป็นหลอด ปลายแยกเป็น 5 แฉก เกสรเพศผู้จำนวนมากยาว 2-4 เซนติเมตร ผลเป็นฝักแบน รูปขอบขนานปลายและโคนสอบ กว้าง 2 เซนติเมตร ยาว 12 เซนติเมตร เมื่อแก่จะแตกด้านข้าง (จามจูรีสีทองหรือพฤกษ์เป็นญาติใกล้ชิดของราชพฤกษ์ กาลพฤกษ์ และชัยพฤกษ์)

การกระจายพันธุ์

พบในเขตร้อนของทวีปเอเชียและทวีปแอฟริกาตามป่าผลัดใบทั่วไป ออกดอกและติดฝักช่วงเดือนมีนาคม-ธันวาคม

สภาพนิเวศวิทยา

จามจูรีสีทองเป็นต้นไม้โตเร็วและทนทาน เหมาะสำหรับปลูกในที่เสื่อมโทรมและแห้งแล้งสามารถปรับปรุงสภาพดินให้สมบูรณ์ขึ้นได้ เนื่องจากเป็นพวกถั่วซึ่งสามารถจับไนโตรเจนจากอากาศมาเปลี่ยนเป็นปุ๋ยในดินได้ดี ขึ้นได้ดีในพื้นที่เสื่อมโทรม เป็นไม้เบิกนำที่ดี พบขึ้นอยู่ตามป่าเบญจพรรณทั่วทุกภาคของไทย

การใช้ประโยชน์

เนื้อไม้ใช้ในการก่อสร้าง ไม้มีสรรพคุณเป็นยาเย็นช่วยดับพิษ เมล็ดใช้รักษาโรคกลากเกลื้อน

